

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 24 януари 2024 г.
(OR. en)

5815/24

ANTIDISCRIM 10
COCON 4
COHOM 8
COPEN 23
DROIPEN 6
EDUC 17
FREMP 35
JAI 114
MIGR 29
SOC 46

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 24 януари 2024 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2024) 38 final

Относно: Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА относно позицията, която
трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на
Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за
превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие,
във връзка с измененията на процедурния правилник на Комитета
по отношение на въпросите, свързани със съдебното
сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на
убежище и забраната за връщане

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2024) 38 final.

Приложение: COM(2024) 38 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 24.1.2024 г.
COM(2024) 38 final

2024/0014 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, във връзка с измененията на процедурния правилник на Комитета по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Истанбулската конвенция“ или „Конвенцията“), във връзка с предвиденото приемане на изменения на процедурния правилник на Комитета на страните¹ по отношение на състава на Комитета (член 2) и правилата за гласуване (членове 20, 21 и 25). Изменянето на този процедурен правилник стана необходимо след присъединяването на Европейския съюз към Истанбулската конвенция.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Истанбулската конвенция

Истанбулската конвенция има за цел установяването на всеобхватен и хармонизиран набор от правила за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие в Европа и извън нея. Конвенцията влезе в сила на 1 август 2014 г.

ЕС подписа Конвенцията през юни 2017 г. и приключи процедурата по присъединяване с депозирането на 28 юни 2023 г. на два инструмента за утвърждаване, с което задейства влизането в сила на Конвенцията за ЕС на 1 октомври 2023 г. ЕС се присъедини към Конвенцията по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно по тези, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза², както и по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане³. Ирландия и Дания не са обвързани от упражняването на компетентността на Съюза по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане⁴. Всички държави — членки на ЕС, са подписали Конвенцията, но към 10 януари 2024 г. само 22 са я ратифицирали и следователно имат право да гласуват в Комитета на страните⁵. Понастоящем има 39 страни по Конвенцията, в това число ЕС.

¹ Документ IC-CP(2015)2, приет на 4 май 2015 г.

² Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1—3).

³ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4—6).

⁴ В съответствие с протоколи № 21 и № 22, приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз.

⁵ Статус на ратифицирането към 10.1.2024 г.: AT (2013 г.); BE (2016 г.); CY (2017 г.); DE (2017 г.); DK (2014 г.); IE (2019 г.); EL (2018 г.); ES (2014 г.); EE (2017 г.); FI (2015 г.); FR (2014 г.); HR (2018 г.); IT (2013 г.); LU (2018 г.); MT (2014 г.); NL (2015 г.); PL (2015 г.); PT (2013 г.); RO (2016 г.); SI (2015 г.); SV (2014 г.); LV (2023 г.).

2.2. Комитетът на страните по Конвенцията

Комитетът на страните⁶ е политическият орган на механизма за мониторинг по Истанбулската конвенция и е съставен от представители на страните по нея. Задачите, възложени на Комитета на страните, са изброени в член 1 от процедурния правилник. В съответствие с член 67, параграф 2 от Конвенцията Комитетът на страните има за задача да избере членовете на Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO). В съответствие с член 68, параграф 12 от Конвенцията Комитетът на страните, въз основа на докладите и заключенията на GREVIO, може да приема препоръки до държавите — страни по Конвенцията, относно нейното прилагане. Той също така упражнява надзор върху изпълнението на тези препоръки след изтичането на тригодишния срок за изпълнение⁷. Освен това Комитетът на страните разглежда резултатите от специални разследвания, които са му предадени от GREVIO в съответствие с член 68, параграф 15 от Конвенцията. Комитетът на страните избира и членовете на своето бюро — председател и двама заместник-председатели.

Процедурният правилник на Комитета на страните е съобразен с участието на държавите — страни по Конвенцията, при което всяка страна има един глас: в член 20 от процедурния правилник, в който се разглежда въпросът за гласуването, се постановява, че „[в]секи член на Комитета разполага с един глас“ и че необходимият кворум за решенията на Комитета е „мнозинство от две трети от подадените гласове“. Същият се изиска и за изменение на процедурния правилник (член 25). В член 21 от процедурния правилник се предвиждат специални правила за избора на членове на GREVIO.

Присъединяването на ЕС към Конвенцията налага някои корекции на процедурния правилник, тъй като по въпросите, попадащи в неговата компетентност, Съюзът упражнява правото си на глас с брой гласове, равен на броя на гласовете на държавите членки, обвързани от упражняването на компетентността на Съюза, и този брой ще варира в зависимост от предмета на гласуването.

2.3. Предвиденото изменение на процедурния правилник на Комитета на страните

На 28 август 2023 г. секретариатът на Комитета на страните разпространи информационен документ и проектоизменения на процедурния правилник. Целта на тези изменения е да се отразят последиците от присъединяването на ЕС към Истанбулската конвенция за функционирането на Комитета на страните, и по-специално въздействието от него върху разпоредбите относно гласуването. Секретариатът на Комитета на страните предостави на държавите — страни по Конвенцията, възможност да представят коментари. Единствено Обединеното кралство изпрати писмени коментари, като предложи някои редакционни изменения.

Секретариатът на Комитета на страните поиска от ЕС да представи своите коментари по предложените проектоизменения. Измененията на процедурния правилник ще бъдат обсъдени и ако е възможно, приети на 16-ото заседание на Комитета на страните на 6

⁶ [Комитет на страните — Истанбулска конвенция. Действия срещу насилието над жени и домашното насилие \(coe.int\)](#).

⁷ Вж. „Рамка за надзор на изпълнението на препоръките, отправени към държавите — страни по Конвенцията“, приета от Комитета на страните на 13 април 2021 г., IC-CP/Inf (2021)2.

юни 2024 г. В случай че делегациите се нуждаят от повече време за обсъждане, измененията могат да бъдат приети и на следващото заседание на Комитета на страните през декември 2024 г.

3. Позиция, която трябва да се заеме от името на Съюза

Измененията на процедурния правилник, предложени от секретариата на Комитета на страните, могат да бъдат обобщени, както следва:

- настоящият кворум от две трети от подадените гласове по общото правило за гласуването (член 20) ще се запази, но ще бъде допълнен от два нови елемента. Като първи елемент секретариатът на Комитета на страните предлага клауза за недопълняемост, съгласно която и в зависимост от разпределението на компетентността правото да гласуват по конкретен въпрос ще имат или ЕС, или неговите държави членки. В случай че гласува Съюзът, това гласуване ще има тежест, равна на броя на държавите — членки на ЕС, които са страни по Конвенцията. Като втори елемент секретариатът на Комитета на страните предлага „двойно мнозинство“, което означава, че за да бъде едно решение валидно, като част от необходимото правило за две трети от подадените гласове, ще се изисква в негова подкрепа да е гласувало обикновено мнозинство от държавите — страни по Конвенцията, които не са държави — членки на ЕС;
- що се отнася до избора на членове на GREVIO, настоящият кворум от „най-малко мнозинство от подадените гласове“ (член 21, параграф 9) ще бъде запазен. Всеки член на Комитета ще разполага с един глас за целите на избирането на членове на GREVIO. Принципът на недопълняемост няма да се прилага, което означава, че Съюзът ще разполага с „допълнителен глас“, за да избира членове на GREVIO, в допълнение към отделния глас на всяка държава — членка на ЕС, която е страна по Конвенцията. Що се отнася до решенията да се поиска оттеглянето на един или повече кандидати, които не отговарят на условията за членство в GREVIO (член 21, параграф 4), настоящият кворум от мнозинство от две трети от подадените гласове също ще се запази, но допълнен от изискването за двойно мнозинство;
- що се отнася до измененията на процедурния правилник (член 25), настоящият кворум от две трети от подадените гласове ще се запази, но допълнен от изискването за двойно мнозинство.

Предлага се ЕС да се съгласи с общия подход на секретариата на Комитета на страните по отношение на изменението на процедурния правилник, но да направи редица корекции, както е описано по-долу.

На първо място се предлага ЕС да приеме включването на клауза за „недопълняемост“ в член 20, параграф 1 от процедурния правилник, при условие че бъдат направени някои корекции, които са необходими, за да се отрази фактът, че Съюзът се е присъединил към Истанбулската конвенция по отношение на собствените си институции и публична администрация, от една страна, и по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на

убежище и забраната за връщане, от друга страна, като се вземе предвид специалната позиция на Дания и Ирландия.

Следователно по въпросите от своята компетентност Съюзът следва да упражнява правото си на глас с брой гласове, равен на броя на гласовете на неговите държави членки, които са страни по Конвенцията и са обвързани от упражняването на компетентността на Съюза. Когато Съюзът упражнява правото си на глас, държавите членки, които са страни по Конвенцията и са обвързани от компетентността на Съюза по подложения на гласуване въпрос, не гласуват, докато държавите членки, които не са обвързани от компетентността на Съюза, могат да гласуват отделно. И обратно, Съюзът не упражнява правото си на глас в случаите, когато всички негови държави членки, които са страни по Конвенцията, имат право да упражнят своите права.

Принципът на „недопълняемост“ е в съответствие с установената практика по отношение на други конвенции на Съвета на Европа, към които ЕС се е присъединил⁸.

Второ, предлага се ЕС да приеме включването в член 20, параграфи 3 и 5 от процедурния правилник на предложеното от секретариата на Комитета на страните изискване за „двойно мнозинство“, при условие че бъдат направени някои корекции, като се вземе предвид специалната позиция на Дания и Ирландия и като това се ограничи до ситуациите, в които Съюзът участва в гласуване.

Целта на изискването за „двойно мнозинство“ в член 20 е да се въведе по-балансирано и справедливо претегляне на всички страни по Конвенцията и противовес на факта, че ЕС вече разполага с обикновено мнозинство в Комитета на страните по отношение на гласовете. Целта е да се даде увереност на държавите — страни по Конвенцията, които не са членки на ЕС, че техните позиции ще продължат да бъдат от значение в рамките на Комитета на страните въпреки присъединяването на ЕС, а позициите на ЕС и неговите държави членки, гласуващи в блок, няма да надделяват над тях.

Изискването за двойно мнозинство ще означава, че когато ЕС участва в гласуване, обичайният кворум (т.е. 2/3 от подадените гласове) ще бъде допълнен с изискване за обикновено мнозинство от гласовете, подадени от другите страни по Конвенцията. Тези други страни по Конвенцията включват държавите — страни по Конвенцията, които не са членки на ЕС, и когато е приложимо, държавите — членки на ЕС, които не са обвързани от упражняването на компетентността на Съюза.

Когато Съюзът участва в гласуване с брой гласове, равен на броя на неговите държави членки, които са страни по Конвенцията, изискването за двойно мнозинство би означавало, че за валидното приемане на дадено решение е необходимо да бъде достигнато мнозинство от две трети, при което гласът на Съюза (равен на 22 гласа) е подкрепен от обикновено мнозинство от гласовете, подадени от 16-те държави — страни по Конвенцията, които не са членки на ЕС. Когато Съюзът участва в гласуване с брой гласове, равен на броя на неговите държави членки, които са страни по Конвенцията и са обвързани от упражняването на компетентността на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и

⁸ Вж. Европейска конвенция за защита на животните по време на международен транспорт (ревизирана) (ETS № 193); Конвенция за гражданската отговорност за вреди, причинени от дейности, опасни за околната среда (ETS № 150); Европейска конвенция за трансгранична телевизия (ETS № 132); и Конвенция за опазване на дивата европейска флора и фауна и природните местообитания (ETS № 104).

забраната за връщане, е необходимо да бъде достигнато мнозинство от две трети, при което гласът на Съюза (равен на 20 гласа) е подкрепен от обикновено мнозинство от гласовете, подадени от 16-те държави — страни по Конвенцията, които не са членки на ЕС, плюс Дания и Ирландия.

Трето, що се отнася до специалните правила за избора на членове на GREVIO, предлага се Съюзът да приеме изготвеното от секретариата на Комитета на страните допълнение към член 21, параграф 7 от процедурния правилник, съгласно което всеки член на Комитета разполага с един глас. Тъй като член 20, а оттам и принципът на недопълняемост не се прилагат в контекста на член 21 (член 21, параграф 1), ЕС ще разполага с един глас в допълнение към отделния глас на всяка държава — членка на ЕС, която е страна по Конвенцията. Що се отнася до предложеното изменение за допълване на член 21, параграф 4 от процедурния правилник относно решенията да се поиска оттеглянето на един или повече кандидати за GREVIO с изискване за двойно мнозинство, Съюзът следва да приеме това изискване, като вземе предвид изключителния характер на тези решения. В такъв случай обикновеното мнозинство, допълващо необходимото мнозинство от две трети, ще се установява въз основа на гласовете, подадени от представителите на страните, различни от ЕС и неговите държави членки, както беше предложено и в представените от Обединеното кралство писмени коментари.

Четвърто, що се отнася до член 25 относно измененията на процедурния правилник, трябва да се отбележи, че тези решения трябва да се вземат с мнозинство от две трети от подадените гласове, като всяка страна по Конвенцията разполага с един глас, както е предвидено в член 20, параграф 1, първа алинея. Поради изложените по-горе причини Съюзът следва да приеме добавянето на изискване за двойно мнозинство, както е предложено от секретариата на Комитета на страните, при условие че бъдат направени някои корекции. Следва по-специално да се поясни, че принципът на недопълняемост, предвиден в член 20, параграф 1, с измененията към него, не се прилага за член 25. Освен това обикновеното мнозинство, допълващо изискваното мнозинство от две трети, трябва да бъде установено по същия начин, както в член 21, параграф 4.

Пето, предлага се ЕС да направи предложение позоваването на Европейския съюз да бъде заличено от списъка на представителите в член 2, параграф 2, буква б) от процедурния правилник, на които се позволява да участват в заседанията на Комитета на страните без право на глас или покриване на разноските. Формулировката на члена не е актуална, тъй като Европейският съюз вече е пълноправен член на Комитета на страните.

Предлаганите изменения на процедурния правилник на Комитета на страните, които трябва да бъдат представени на секретариата на Комитета на страните, са поместени в приложението към настоящото решение.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на *„позициите, които трябва да*

се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „*актове с правно действие*“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „*годни да оказват съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба*“⁹.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Комитетът на страните е орган, създаден с Истанбулската конвенция. Измененията на процедурния правилник, които Комитетът на страните има за задача да приеме, представляват акт с правно действие. Предвиденият акт ще бъде обвързващ по силата на международното право в съответствие с член 67, параграф 3 от Конвенцията. Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на Конвенцията. Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

По отношение на предвиден акт, който преследва едновременно няколко цели или се състои от няколко части, които са неразривно свързани, без никоя от тях да е акцесорна по отношение на другите, материалноправното основание за решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС ще трябва, по изключение, да включва съответните различни правни основания.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Основната цел на предвидения акт е да се измени процедурният правилник на Комитета на страните, за да се отговори на последиците, които има присъединяването на Съюза към Истанбулската конвенция за функционирането на Комитета. Що се отнася до материалноправното основание, ЕС се присъедини към Истанбулската конвенция по отношение на въпросите, попадащи в неговата изключителна компетентност, а именно по въпросите, свързани с институциите и публичната администрация на Съюза¹⁰, както

⁹ Решение на Съда от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, Дело C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

¹⁰ Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и

и по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане¹¹. Присъединяването на ЕС към Истанбулската конвенция беше разделено в две отделни решения на Съвета, за да се вземе предвид специалната позиция на Дания и Ирландия по отношение на дял V от ДФЕС. Следователно и решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните във връзка с предвидения акт, трябва да бъде разделено на две паралелни решения.

Правното основание за настоящото решение се отнася до въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане. Това правно основание включва разпоредби в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (член 82, параграф 2 и член 84 от ДФЕС) и правото на убежище и забраната за връщане (член 78, параграф 2 от ДФЕС). Те са неразривно свързани, без някоя от целите да е акцесорна по отношение на другите. Поради това материалноправното основание за предложеното решение включва следните разпоредби: член 82, параграф 2, член 84 и член 78, параграф 2.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъдат член 82, параграф 2, член 84 и член 78, параграф 2 от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (OB L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1—3).

¹¹ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (OB L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4—6).

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се приеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета на страните по Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, във връзка с измененията на процедурния правилник на Комитета по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 2, член 84 и член 78, параграф 2, във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие („Конвенцията“) беше сключена от Съюза с Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета¹² по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза, и с Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета¹³ — по отношение на въпросите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, правото на убежище и забраната за връщане, и влезе в сила за Съюза на 1 октомври 2023 г. Понастоящем има 39 страни по Конвенцията, в това число Съюза и 22 държави членки.
- (2) Комитетът на страните е политическият орган на механизма за мониторинг по Истанбулската конвенция. В съответствие с член 67, параграф 3 от Конвенцията Комитетът на страните е приел свой процедурен правилник. В този правилник се предвижда, че всяка страна по Конвенцията разполага с един глас. Присъединяването на Съюза към Конвенцията налага някои корекции в този

¹² Решение (ЕС) 2023/1075 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на институциите и публичната администрация на Съюза (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 1—3).

¹³ Решение (ЕС) 2023/1076 на Съвета от 1 юни 2023 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие по отношение на частите, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и по отношение на правото на убежище и забраната за връщане (ОВ L 143 I, 2.6.2023 г., стр. 4—6).

правилник, за да се определят редът и условията, при които Съюзът упражнява правото си на глас като страна по Конвенцията.

- (3) През август 2023 г. секретариатът на Комитета на страните предложи някои изменения на процедурния правилник, за да се отрази въздействието на присъединяването на Съюза върху функционирането на Комитета, и поиска от държавите — страни по Конвенцията, и от Съюза да представят предложения за формулировки с оглед на приемането на измененията през 2024 г. Измененията трябва да бъдат обсъдени и ако е възможно, приети на 16^{-ото} заседание на Комитета на страните на 6 юни 2024 г.
- (4) Тъй като измененията на процедурния правилник ще бъдат обвързващи за Съюза, целесъобразно е да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните.
- (5) Съгласно проектоизмененията, предложени от секретариата на Комитета на страните, предвидените в процедурния правилник правила относно кворума за приемане на решенията на Комитета ще се запазят, но ще бъдат допълнени с някои нови изисквания. Съюзът следва да подкрепи тези изменения на процедурния правилник, при условие че бъдат въведени някои корекции, отразяващи обхвата на присъединяването на Съюза към Истанбулската конвенция.
- (6) Що се отнася до общото правило за гласуването в член 20 от процедурния правилник, секретариатът на Комитета на страните предлага да се включи клауза за недопълняемост, съгласно която или Съюзът, или неговите държави членки имат право да гласуват по конкретен въпрос. Принципът на недопълняемост вече е включен в други конвенции на Съвета на Европа, към които Съюзът се е присъединил, и следва да бъде приет и в настоящия случай. Формулировката на клаузата обаче следва да бъде адаптирана към факта, че Съюзът упражнява правото си на глас с определен брой гласове, който ще варира в зависимост от предмета на гласуването.
- (7) По отношение на общото правило за гласуването в член 20 от процедурния правилник секретариатът на Комитета на страните предлага също така да се включи изискване за двойно мнозинство, което означава, че дадено решение ще се приема с мнозинство от две трети от подадените гласове само ако е подкрепено с обикновено мнозинство от гласовете, подадени от държавите — страни по Конвенцията, които не са държави — членки на Съюза. Това изискване би могло да бъде противовес на факта, че Съюзът разполага с обикновено мнозинство в Комитета на страните по отношение на гласовете, като по този начин се отговоря на евентуалните опасения на третите държави — страни по Конвенцията, относно тежестта на гласуването на Съюза. Съюзът следва да приеме изискването за двойно мнозинство, при условие че то се прилага само когато Съюзът участва в гласуване и формулировката му е адаптирана към факта, че Съюзът упражнява правото си на глас с определен брой гласове, който варира в зависимост от предмета на гласуването.
- (8) По отношение на специалните правила за избора на членове на Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (GREVIO) Съюзът следва да приеме предложеното изменение, съгласно което се предвижда един глас за Съюза в допълнение към отделния глас на всяка държава членка. Що се отнася по-конкретно до решенията да се поиска оттеглянето на

един или повече кандидати, които не отговарят на условията за членство в GREVIO, секретариатът на Комитета на страните предлага да се прилага изискване за двойно мнозинство. Като се има предвид изключителният характер на тези решения, Съюзът следва да приеме такова изискване, което означава, че необходимото за тези решения мнозинство от две трети от подадените гласове следва да включва обикновено мнозинство от гласовете, подадени от представители на страни, различни от Съюза и неговите държави членки.

- (9) По отношение на измененията на процедурния правилник, които трябва да бъдат приети с мнозинство от две трети от подадените гласове, като всяка страна по Конвенцията разполага с един глас, Съюзът следва да приеме добавянето на изискване за двойно мнозинство, както се предлага от секретариата на Комитета на страните, при условие че бъде пояснено, че принципът на недопълняемост не се прилага тук.
- (10) Що се отнася до изброяването в процедурния правилник на участниците, които не са членове на Комитета на страните, позоваването на Европейския съюз следва да бъде заличено, тъй като вече не е актуално.
- (11) Поради това позицията на Съюза в рамките на Комитета на страните следва да се основава на приложените проектоизменения на процедурния правилник на Комитета.
- (12) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (13) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета на страните, създаден съгласно член 67 от Конвенцията, във връзка с приемането на изменения на процедурния правилник на Комитета на страните, които трябва да бъдат обсъдени и приети на една седмична сесия от заседанията на Комитета на страните през 2024 г., се основава на измененията на процедурния правилник, поместени в приложението.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*